

De uitnodiging

Inleiding:

De afgelopen weken hebben meerdere dingen mij aan het denken gezet.

Ik ben namelijk bezig geweest met het boek 'De uitnodiging', 'The Shack', waarin de schrijver ons meeneemt in een deels autobiografisch verhaal. Hij beschrijft de dingen die hij heeft meegemaakt als kind en hoe dat zijn wereldbeeld en godsbeeld heeft gevormd. Het heet 'De uitnodiging' of 'The Shack', omdat de hoofdpersoon wordt uitgenodigd in een hut, wat eigenlijk staat voor zijn eigen ziel, waar Hij God ontmoet en waar God hem herstel geeft in zijn leven.

Al generaties geven mensen, op hun eigen manier, vorm aan hun wandel met God, in het wereldbeeld waarin ze leven, met al hun levenservaringen. Soms maken mensen ook onverstandige keuzes, wat hen op een pad brengt verder van God af, vallen leiders soms van hun voetstuk en is er veel veroordeling.

Toen ik werd gevraagd om deze Jeftha talk te geven, werd ik enthousiast, maar kwam er ook twijfel. Met de verantwoordelijkheid om iets te vertellen, bestaat er ook een risico dat je een onwaarheid verkondigt of zelf niet naleeft wat je vertelt. Ik was dus erg bezig met 'het goed willen doen'.

Door dit proces kwam ik uit op het verhaal van 'de verloren zoon'. Daar wil ik het graag vandaag met jullie over hebben.

Kern:

De verloren zoon is een van de bekendste verhalen die je als kind meekrijgt.

De zoon die de erfenis vast wil, al zijn geld uitgeeft aan een wild leven, vervolgens met zijn geld ook zijn vrienden verliest en bij de varkens zit, jaloers op de schillen die ze eten. Hij, die het helemaal verprutst heeft. Die dan toch met de staart tussen de benen terugkeert naar huis, hopen dat ie als knecht mag werken. En wonder boven wonder wacht de Vader hem al op en krijgt ie een groot feest. Als de grote broer dat hoort, is hij het er niet mee eens. Hij werkt heel zijn leven hard op de boerderij, zijn broertje verprutst het even en kan dan weer vrolijk terugkomen en krijgt nog een feest toe!

Als je het hele verhaal wil lezen, pak dan Lucas 15 er even bij.

Natuurlijk vertel ik dit wat gekscherend, maar het is eigen een super bijzonder verhaal. Als je leven zo loopt, dat je uiteindelijk keuzes maakt waar je spijt van hebt, als je zware omstandigheden hebt, trauma's te verwerken etc, kan het soms echt voelen alsof God erg ver weg is. Dat je het allemaal alleen moet doen, dat het leven eigenlijk misschien wel te zwaar is en je geen hoop meer hebt. Dat je het misschien zelfs niet waard bent om nog bij God terug te komen. Echter staat de Vader in het verhaal, God zelf, al dagenlang te wachten met open armen en gebeuren er een paar opmerkelijke dingen.

De vader geef de volgende opdracht aan een knecht: Geef hem een ring, een mantel en schoenen. Dit vraagt hij niet zomaar! De ring is een symbool van macht, het deel zijn van de familie. De mantel is een symbool van waardigheid en eer. En de schoenen zijn een symbool van vrijheid, het niet meer leven als slaaf. God verlangt naar jouw 'thuiskomen', geeft je al je waardigheid en vrijheid terug en verwelkomt je opnieuw in de familie. Je hoort erbij! We zijn ofwel: weg, niet thuis, OF een kind van God en overladen met liefde, genade, autoriteit en vrijheid! Kies voor het laatste!

Ik hoop dat iedereen die zich enigszins met deze jongste zoon identificeert dit mag ontvangen in zijn/haar hart en dat God het verder aan je openbaart.

Dan is er nog de oudste zoon. In mijn opgroeiende leven kwam ik er steeds meer achter dat je je ook kan identificeren met deze oudste zoon. In mijn leven heb ik de lat altijd erg hoog gelegd, voor mezelf en voor anderen. Als je zegt dat je christen bent, dan moet je dat ook laten zien en ernaar leven! Als er dan christenen waren die 'foute dingen' deden, was ik veroordelend en begreep ik het niet! Inmiddels ben ik wel zo gegroeid dat ik ontzettend kan genieten van mijn broers en zussen die thuiskomen en vier ik het feest mee. Maar toch zijn er nog wel de gedachten als: Maar ik dan? Ik heb toch al mijn hele leven zo hard 'gewerkt'? Mijn hele leven lang geprobeerd zo zuiver mogelijk te leven en me aan alle principes te houden? Mijn hele leven verlangd naar God en Zijn aanwezigheid? Waar blijft het feest voor mij? Waardeert God en ook andere mensen dat dan nog wel? Waar blijft de vrucht van mijn toewijding? De zegen?

De oudste zoon loopt weg als hij hoort van een knecht wat er gaande is. Hoe kan er nou een feest zijn voor zijn broer die alles had verprutst, terwijl hij zich het schompes werkt! In die tijd was dat zelfs een schande, dat hij niet bij het feest aanwezig was. Maar ook hier loopt de Vader achteraan! Hij zegt: “**Alles wat ik heb ik ook van jou!** Vier met ons dat je broer niet dood is maar levend!”. Ik hoop dat als je je net als ik, op welke manier dan ook, identificeert met de oudste zoon, God zal openbaren wat een zegen het is in Zijn aanwezigheid te zijn, wat het is om de ander hoger te achten dan onszelf en nederig te zijn. God ons liefde geeft voor onze broertjes en zusjes.

Zoals je misschien al vaker hebt gehoord, gaat dit verhaal eigenlijk niet om ons, om de 2 zonen, maar om de Vader! Ze noemen dit verhaal in het Engels de ‘prodigal son’, maar eigenlijk is het de ‘prodigal Father’. Want prodigal betekent verkwistend, geld of bronnen vrijelijk uitgeven. Maar ook extravagant, buitensporig, overdreven, over de top. En deze vader is behoorlijk genereus, genadig. Zijn schoonheid en vreugde zijn over de top! En bij deze Vader mag je thuiskomen!

Het gaat dus om het hart van de Vader en Zijn uitnodiging om thuis te komen. Om ons in ere te laten herstellen en ons te omarmen, welke van de 2 zoons we dan ook zijn. Hij is een goede vader. En alles wat van Hem is, is van ons!

Daarom wil ik vanaf nu besluiten me niet te richten op hoe anderen leven, maar te richten op Hem, op Zijn goedheid en daarvanuit met open armen met anderen om te gaan. Zo extravagant zijn in liefde, genade en vriendschap.

In plaats van zo gefocust te zijn op het ontvangen van zijn zegen, wil ik me meer richten op het zegenen van Hem, van Zijn naam! Op de momenten dat het goed gaat en de momenten dat ik faal, ik in de put zit en het me wat kost! Alles wat ik heb en wat ik ben is in Hem. In Zijn aanwezigheid wil ik zijn en me ervan bewust zijn.

Hoe ik dat wil doen?

- **Focus op Gods waarden:** Fil 4:8 Richt daarom uw gedachten op alles wat waar, eervol, rechtvaardig, zuiver en mooi is en wat goed bekend staat, kortom alles wat deugdzaam en loffelijk is.
- **Bless His name:** Ik wil Hem verhogen met al Zijn namen, in alle aspecten van wie Hij is! De Almachtige, de Eeuwige, de Voorziener, de Genezer, de Vredevorst etc.

- **Zijn in Zijn aanwezigheid.**
- **Hef je hoofd naar Hem:** Op de bergtop en in het dal.
- **Elke dag opnieuw:** Ik begin elke dag opnieuw met Hem, geef mezelf elke keer een nieuwe kans!

Conclusie:

God nodigt jou uit, jongste en oudste zoon, om thuis te komen, bij Hem! Laat Hem je hart, je hut, helen. En zo komen we weer terug naar het boek 'De uitnodiging'. Ga jij er op in?

Inleiding

Vanochtend wil ik vertellen over de weg naar herstel die ik met God doorlopen heb. Ik vertel mijn verhaal aan de hand van een spel, Jenga, dat hier voor me staat. Mag Jezus jou opbouwen?

Kern

Bij een spelletje Jenga begin ik altijd voorzichtig, want ik moet er even inkomen. Dus ik begin bij het bovenste blokje. Dat is gemakkelijk, want daarmee heb ik de grootste kans dat de toren blijft staan. Hoe lager ik een blokje pak, hoe groter de kans dat de blokjes erboven verschuiven of de toren zelfs instort. Zo ervaar ik het ook in mijn leven. Het is gemakkelijker om mijn omgeving te veranderen, dan om mijn gedrag te veranderen.

Hoe lager de blokjes hoe fundamenteler de bouwstenen. Als ik roekeloos de onderste eruit trek, bestaat de kans dat de hele toren instort. Zoals ik de onderste stenen leg heeft invloed op alle stenen die ik er bovenop bouw. Zo is het ook bij ons. De bron van waaruit wij zijn opgebouwd, het gezin waarin we opgroeiden en de mensen die ons omgeven zijn bepalend voor hoe de rest van ons persoon en ons leven eruit ziet. Hier voor ons zijn onze bouwstenen (zie de woorden in de blokjes). Zodra we geboren worden start onze bouw.

1. Onze bron.

Er zijn twee bronnen: God of de wereld; elke bron heeft zijn eigen 'spelregels'.

2. De bron bepaald onze identiteit. Wie ben ik?

3. Uit onze identiteit groeien onze waarden. Dit zijn onze drijfveren, die komen uit zichzelf in beweging. Voorbeelden van drijfveren zijn status, (financiële) onafhankelijkheid, of rechtvaardigheid, vergevingsgezindheid, zachtmoedigheid en nederigheid.

4. Uit je waarden komen je overtuigingen voort. Hier ga ik zo dieper op in, want het zijn overtuigingen die in mijn talk centraal staan.

5. Vaardigheden, dit is waar je goed in bent. Sommige vaardigheden kunnen we leren in ons leven.

6. Gedrag, Dit is wat anderen van ons zien en wat we ook aan anderen laten zien. Ons gedrag wordt voor het overgrote gedeelte bepaald door onze overtuigingen.

7. Omgeving zijn de omstandigheden; het huis waarin we wonen, de baan die we hebben, de mensen met wie we omgaan.

Het proces waar ik over wil vertellen begon bij een simpel gebed; Heer verander mijn gedachten. Wat ik niet had verwacht is dat God van binnenuit naar buiten zou gaan werken en mijn diepste overtuigingen zou openbaren. Overtuigingen zijn wat je ten diepste gelooft; over jezelf, over de ander, over God. Hier zijn we ons vaak helemaal niet bewust van. Maar de beïnvloeden, meer nog dan ons rationele verstand, ons denken en ons gedrag. Slechts 5% van ons gedrag wordt gestuurd door ons rationeel denken, door wat wij vinden dat we moeten doen. Ons gedrag en ons denken wordt voor het overgrote deel gestuurd door overtuigingen waar wij ons nauwelijks bewust van zijn. Dat is was Paulus bedoelde in Romeinen 7 toen hij zei; "Ik doe niet wat ik zou willen doen, maar ik doe juist wat ik niet wil".

Ik herken dit! Ik zou graag meer op God willen vertrouwen. Minder piekeren, de lat voor mezelf minder hoog willen leggen en simpelweg het leven in een lagere versnelling doorgaan. Helaas verval ik bijna elke dag terug in het stellen van toren hoge eisen aan mezelf. Hierdoor ben ik enorm kritisch naar mezelf. Wat ik ook doe, het kon altijd beter. God liet me zien dat ik dit onbewust doe vanwege de overtuiging dat ik niet goed genoeg ben. Er zijn ook andere voorbeelden van overtuigingen die je enorm kunnen belemmeren: Ik heb geen talenten, niemand kan van mij houden, ik moet het zelf doen (onafhankelijkheid), ik wil het zelf doen (trots).

Deze stenen, overtuigingen, bepalen hoe jij tegen jezelf praat. En hoe je tegen de andere praat. Ik geloof in de kracht van gesproken woorden. God ook. Hij sprak en het was er. Hoe wij tegen onszelf en tegen anderen praten is cruciaal. Daarom hebben Satans leugens zoveel impact en maken ze

zoveel stuk. Het is ook daarom dat Jezus erop aandringt ons denken te vernieuwen. Ik denk dat daarmee niet alleen ons rationele denken bedoeld wordt, maar juist onze overtuigingen die we diep begraven hebben. En dit is moeilijk! Het zijn de onderste stenen die bewogen worden en onze hele toren, ons hele wezen, komt op losse schroeven te staan. Je kunt erachter komen dat je baan misschien wel niet meer bij je past. Hoe eng is dat! Of dat er relaties in je leven zijn die schadelijk voor je zijn. Vernieuwing van denken is niet iets oppervlakkigs. Het is niet 1 keer een bijbeltekst horen. Het is een diepgaande reiniging van waar we ten diepste van overtuigd zijn.

We veranderen ons hele leven lang. Door gebeurtenissen in ons leven kunnen brokstukken worden weggeslagen of de fundering onder onze voeten verschuiven. Als we erop staan onszelf te repareren lopen we het risico slechts de breuk in te kapselen in plaats van te genezen. Daarnaast lopen we een ongelooflijke reis mis die onze Vader met ons voor ogen heeft. Een reis die misschien zwaar en pijnlijk is, maar waardoor we ook steeds meer op Jezus mogen gaan lijken. Steeds meer mogen denken zoals Hij dacht en steeds meer mogen doen zoals Hij deed. Ik voel me steeds meer mezelf. Ik kom steeds dichterbij mijn kern en bij mijn bron.

afsluiting

Mijn vraag aan jullie vanochtend is: Wat geloof jij allemaal over jezelf? Welke overtuigingen maken je sterker en welke overtuigingen zijn juist belemmerend? Mag Jezus zó dichtbij komen, dat Hij je diepste overtuigingen kan aanraken en kun je toestaan dat Jezus jou vanaf de bron af heropbouwt? Vraag aan God waar Hij mag beginnen.